

Heinrich Heine,
Buch der Lieder, Junge Leiden, VII

Berg und Burgen schaun herunter
In den spiegelhellen Rhein,
Und mein Schiffchen segelt munter,
Rings umglänzt von Sonnenschein.

Ruhig seh ich zu dem Spiele
Goldner Wellen, kraus bewegt;
Still erwachen die Gefühle,
Die ich tief im Busen hegt.

Freundlich grüßend und verheißend
Lockt hinab des Stromes Pracht;
Doch ich kenn ihn, oben gleißend,
Birgt sein Innres Tod und Nacht.

Oben Lust, im Busen Tücken,
Strom, du bist der Liebsten Bild!
Die kann auch so freundlich nicken,
Lächelt auch so fromm und mild.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE
(*1797-12-13 – †1856-02-17).*

Arg-708-1423 (2012-12-07 12:50:31)

Heinrich Heine,
Libro de la kantoj, Junaĝaj
suferoj, VII

tradukita de Manfred Retzlaff

Sur la monto la kastelo
En la Rejn' spegulas sin;
Mia ŝipo en sunhelo
Sur la akvo portas min.²

Moviĝantaj sub la vento
Brilas ondoj kiel or',
Ekvekiĝas en mi sento
Ripozinta en la kor'.

Feliĉige salutante
Logas for mi la river';
Sed mi scias: minacante
Loĝas en ĝi mort-danĝer'.

Supre estis ĝi ĝojiga
Kiel mia anatin',
Sed interne tre timiga,
Kun malico en la sin'.

*Traduko de la Germana poemo "Buch der
Lieder, Junge Leiden, VII" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Es-
peranton de MANFRED RETZLAFF (*1938-
11-04) en 1983.*

*MR-138-1 / Arg-708-1424 (2012-12-07
19:46:15)*

²aŭ:

En la Rejno speguliĝas
Sur la monto la kastel'
Gaje mia ŝip' moviĝas
En la brila suna hel'.